

Gárdonyi Géza
Az én falum

MVGYOSZ hangoskönyvek

TARTALOM, ISMERTETŐ

Tartalom

Első kötet
Márciustól decemberig

Március
Gólyák, méhek, kislibák
Virágok és bogarak
A barboncás
Kék pille
Tüzek meg árnyékok
Haragosok
Ebéd a körtefa alatt
András meg a kutyája
Festő a falun
Este
Beszéd a kígyóról meg más szörnyűségek
A táltosember
Megtérés
Isten veled, gólyamadár
A mezsgyekő
Október
A gyerekek
Bogár miska
Tanácskérés
Csonttorkú ember

Kevi Pál halála
A nagy eff (Hogyan keletkezik a közmondás?)
Megmutatás
A tűz
Roráté
Jégvirágok
A török-bankó
Boriska

Második kötet
Decembertől márciusig
A hópehely
Két állat
"Kék paradicsom, liliom..."
Ismerkedések
Bűntárgyalás
Egy dal története
A tulipán
Micó
A bor
Minek a pénz?
Levél a kaszárnyából
Csak már a Pesta jönne!
Petykó
Az ablak
Szegény ember jó órája
A parasztleány
A mi temetőnk

Ismerető

Az elbeszélésgyűjtemény alcíme: Egy tanító feljegyzései márciustól Decemberig. A cím és az alcím sokat elárul a kompozícióról; szubjektivitása, a falusiakat a pedagógus együttérző fölényével szemlélő nézőpontra, műfajilag pedig tárcaszerűsége utal és jelzi, hogy a kompozíció az évszakok, a hónapok rendjét követi. Novelláiban az egyszerű emberek hétköznapi életéről mond történeteket, némi nosztalgiával a természethez közeli életforma iránt, sóvárogva a föld, a falu lelke után, idegenkedve a mesterkéltté vált "kövi emberektől". Kortársaival ellentétben Gárdonyi nem regionalista, nem egyetlen tájegységre figyel, hanem az ország különböző részein szerzett tapasztalatait összegzi a faluról, a parasztról. Bár tematikáját és módszerét kötik szálak az irányzathoz, naturalistának sem mondható, eszményítő realizmusa szebbé stílizálja a nyers való tényeit, átkölti a bántó, rút dolgokat. Híresek a szellemi néprajz körébe vágó megfigyeléseket rögzítő novellák (A barboncás); Tolsztojnak a

méltóságteljes halálról szóló elbeszéléseivel szellemében rokon a Kevi Pál halála; a paraszti polgárosodás, értelmiségivé válás ellent- mondásainak modern problémakörével vet számot az ismert Tanácskérés; az iskoláztatás nemcsak felfelé lendíti a rátermett szegénygyerekeket, hanem el is idegeníti közösségétől. Életképek, rajzok sorozatának is fölfoghatjuk a ciklust, de nem az impresszionista rögzítés értelmében. Gárdonyinak filozófiája van, panteisztikus látásban egybeolvadnak a létezők, pontosabban: a világot alkotó, átmenetileg szenvedésre ítélt létezők titokzatos módon benne vannak Istenben, s talán ez a hit a mélyebb forrása az elbeszélésfűzér idillikus szemléletének és nyelvi stílusa kiegyensúlyozott művészi harmoniájának.

Forrás: Legeza Ilona könyvismertetői
<http://legeza.oszk.hu>

<http://mektukor.oszk.hu/03000/03082/index.phtml#>